

**KESÄ
2012**

Menestyvä METSÄKULMA

**Menestyvä
Metsäkulma**

s. 4

10 v.

Kerhot

s. 9

Metsäkulmille syntyneitä s. 9

Terveiset Kanadasta s. 11

Kummit

s. 3

**Puheenjohtajan
palsta** s. 2

**Tuki viinimarja-
pensaille** s. 10

20 v.

Kesäteatteria

Pirttikoskella

s.2 ja 6–7

Lähilihaa

metsältä

s. 8

Hajatelma

s. 5

Oh, hoh,... onkos siitä jo 20-vuotta!

Tätä kirjoittaessani maajussin kevätkiireet ovat pahimmillaan ja taas kerran on todettava, kuinka hemmetin mahdollon yhtälö tuo kesäteatteritouhuilu ja lypsykarjatilallisena toimiminen on. Hullunhommaa sanoisin, mutta ilmeisesti juuri sen vuoksi se meikäläisen osaksi on sitten langennutkin. - Tätä ”hullunhommaa” on siis jatkunut jo 20-vuotta. Pakko on kuitenkin myöntää, että plussan puolelle olen kaikesta huolimatta jäänyt. En ehkä siinä mielessä, että tilanpito on kyllä aika ajoin selvästikin kärsinyt harrastuksesta, mutta kun lasken sen kaiken henkisen pääoman mitä harrastus on mukanaan tuonut, kuten ison joukon ystäviä ja tuttavvia, ihmisiä joihin en muuten olisi ehkä koskaan tutustunut, ihmisiä joilta olen vuosien varrella saanut mittaamattoman paljon henkistä pääomaa omaankin elämään, ihmisiä joiden kanssa olen saanut jakaa runsain mitoin yhteisiä kokemuksia ja monia unohtumattomia elämyksiä, niin ei voi muuta, kuin sanoa, että on ollut hienoo!

Kaiken lisäksi kotona on ollut koko ajan ymmärtäväinen ja ennen kaikkea kärsivällinen vaimo, joka on urheasti kestänyt joskus harrastuksestaan selvästi stressaantunuttakin miestä, niin mikäs tässä on ollessa. Päivääkään en vaihtaisi pois. Yhden päivän ehkä kuitenkin vaihtaisin. Nimittäin sen, kun Kalvolan kunta päätti sulkea Pirttikosken koulun. Tuo on asia, jota en pysty oikein vieläkään sulattamaan, vaikka totuushan on, että Hämeenlinnan kaupunki sen loppujen lopuksi kuitenkin olisi sulkenut. Satun nyt vain olemaan sellainen vanha maalaisjäärä, jonka tajuntaan ei nykypäättäjien visiot aina tahdo mahtua ja olen sitä mieltä, ettei tarvitsekaan mahtua. Auktoriteettivastainen kun olen ollut koko ikäni ja tuo ominaisuus tuntuu vanhemmiten vain korostuvan, mutta niinhän ne muutkin ominaisuudet tekevät, ... vanhemmiten.

- Sanottakoon kuitenkin, että edesmenneen Kalvolan kunnan perään en ole kyllä haikaillut muutenkaan, vaikka ei kyllä tämä nykyinen Hämeenlinnakaan juuri suuria tunteita herätä. Iittala sen sijaan tuntuu nykyisin ihan kotoisalta ja mukavalta paikalta, kun sekin on nyt syrjäkylä, eikä mikään kuntakeskus. Ennenhän se oli meillemetsäkulmalaisille pelkkä kirosana, ... Iittala. Ihan selvästi se on siis inhimillistänyt meikäläistäkin tämä kaupunkilaistuminen.

20-vuotta on siis vierähtänyt. Entä seuraavat 20-vuotta? Sitä ei onneksi tiedä vielä kukaan. Toivon kuitenkin, että täällä metsäkulmalla säilyisi tuo aikoinaan mediassakin mainostettu Pirttikosken henki. Koulun lakkauttamisen jälkeen olen huomannut, että hieman tuo henki on ollut huonommassa hapessa, mitä joskus 90-luvulla. Osa syy siihen lienee on aktiivisen talkooväen ikääntyminen. Mielestäni on kuitenkin erityisen tärkeää, että jokaisessa savussa otetaan mietinnän alle se millä tavoin voimme parhaalla mahdollisella tavalla edesauttaa sitä, että metsäkulmamme olisi jatkossakin muuta, kuin vain paikka, jossa käydään nukkumassa.

Yhteen hiileen puhaltaminen on täällä tärkeää, se on ollut sitä ennen ja niin se tulee olemaan jatkossakin. Urbaani ajatusmalli, joka nykyään on saanut jalansijaa eli ajattelu, mitä minä tästä hyödyn ei saa kelvata malliksi metsäkulmalle. Metsäkulmalla, mikäli se aikoo jatkossakin olla menestyvä, kelpaa vain ja ainoastaan ajatusmalli.... mitä me tästä yhdessä hyödynme.

Seppo H

Mäkisen Jussi ja matalin totuus

Käsikirjoittaja ja ohjaaja: Seppo Holttinen

Esitykset:

SU	15.7.	klo 19	aikuiset 15 € ja alle 12v. 5 €. Alle kouluikäiset ilmaiseksi
TI	17.7.	klo 19	-"-
TO	19.7.	klo 19	-"-
SU	22.7.	klo 14	-"- + lapsiparkki
SU	22.7.	klo 19	-"-
TI	24.7.	klo 19	-"-
TO	26.7.	klo 19	-"-
SU	29.7.	klo 14	-"-+ lapsiparkki
SU	29.7.	klo 19	-"-
TI	31.7.	klo 19	-"-
TO	2.8.	klo 19	-"-
LA	4.8.	klo 22 (yönäytös)	aikuiset 20 € ja alle 12v. 10 €. Alle kouluikäiset ilmaiseksi
PE	27.7.	klo 19	20 v. JUHLAKONSERTTI aikuiset 5 € ja alle 12v. ilmaiseksi

Tiedustelut/ varaukset:
Sirkku Hyytiäinen (siht.)
teatteri.info@gmail.com
GSM 0451209437

**Pirttikosken koulun ja kesäteatterin
osoite:**
Rimmiläntie 2148
14500 IITTALA

TERVETULOA!

Kummien toimintaa vuodella 2011

Helmikuussa tehtiin retki Hämeenlinnan kaupungin teatteriin.

Maaliskuussa pidettiin Kummien sääntömääräinen kokous Pirttikosken kylätalolla (ent. koulu).

Maaliskuussa pidettiin myös perinteinen talvirieha, jossa riitti tapahtumia jokaiselle. Oli luistelua, pulkkamäki, jääpallo-ottelu, kirpputori, vaihtopiste lasten urheiluvälineille sekä makkaranpaistoa, hernekeittoa, kahvia, teetä, mehua ja pullaa.

Keväällä järjestettiin kylän yhteinen retki Heurekaan.

Toukokuussa järjestettiin kaksipäiväinen järjestyskoulukurssi sekä pidettiin kevättalokoit.

Kesäkuussa ilmestyi Menestyvä Metsäkulma -kesälehti. Lehti pyrittiin jakamaan lähes kaikkiin kohdealueen talouksiin ja myös mökkiläisille. Lehteä jaettiin myös kesäteatterissa kävijöille. Tilattiin T-paidat talkoolaisille.

Heinäkuussa järjestettiin Pirttikosken kesäteatteri lintutornin juurella yhteensä 12 näytöstä. Näytelmän nimi oli ”Mää Makkonen ja 60-luku”. Katsojia oli huimat 6923 henkilöä.

Elokuussa järjestettiin tanssit Pirttikosken Pirtillä.

Syksyllä järjestettiin talkooporukalle kiitosilta.

Lisäksi koulun mäellä järjestettiin erilaisia tapahtumia ja tilaisuuksia ympäri vuoden.

Mm. Kyläkerho kokoontui Pirttikosken kylätalon asuntolarakennuksessa entisen Menninkäisen tiloissa joka keskiviikko. Vanaja-veden opiston naisten kuntojumppa kokoontui keskiviikkoiltoisin kylätalolla.

Lokakuussa järjestettiin Kummien Halloween-naamiaisbileet Pirttikosken kylätalolla.

Pitkin vuotta päivitettiin www.pirttikosken-koulunkummit.fi -kotisivuja.

Tapahtumarikas vuosi päätettiin perinteiseen Puuro- ja Joulujuhlaan 6.12.

Menestyvä Metsäkulma -lehti

TÄYDET 10 VUOTTA!

Pientä ylpeyttä ja mielihyvää tuntiin voin todeta Pirttikosken Koulun Kummien kesälehdteen onnistuneen lunastamaan paikkansa muiden lehtiä joukossa. Miten lehti eroaa muista lehdistä? Se tehdään talkoilla ja juttujen tekijöinä ovat tavalliset ihmiset, kyläläiset. Kerran vuodessa ilmestyvässä lehdessä kerrotaan Pirttikosken ja lähikyläisten tapahtumista vuoden varrelta, kyläläisten silmin. Lehti jaetaan talkootyönä ennen Juhannusta lähes kaikkiin kohdealueen talouksiin ja myös mökkiläisille. Lehteä tullaan jakamaan myös kesäteatterissa kävijöille. Lisäksi lehti on ilmainen. Se tulee tilaamatta ja sitä osataan jo odottaa.

Tämä lehti on kaksoisjuhlanumero. Pirttikosken kesäteatteri juhlii 20-vuotista taivaltaan ja Menestyvä Metsäkulma lehti kymmenettä julkaisukertaansa. Onnittelut Seppo Holttiselle ja talkooväelle meitä kos-

kettavasta jokakesäisestä teatterinautinnosta. Sedät ja tädit jaksaa heilua!

Tälle sivulle on koottu kesälehdteen etusivuja vuosien varrelta. Tämän lehden etusivu liittyy muiden etusivujen helminauhaan omalle paikalleen. Lasten kuvista voi huomata vuosien kuluvan ja lasten varttuvan vauvasta ekaluokkalaiseksi, teini-ikäiseksi ja sitten nuoreksi aikuiseksi. Toivottavasti nuoremme jatkavat tätä hienoa talkooperinnettä teatterin ja kesälehdteen osalta.

Mihin muuhun lehteä voi käyttää lukemisen lisäksi? Käyttötapoja on monia. Lehestä voi tehdä hellehatun, sadeviitan, istuinalustan, karpäslätkän, kompostipussin tai saunan pesän sytykkeitä.

Lukemisen iloa ja hyvää kesää toivottaen,
Juhani Törmänen
Päätoimittaja

HAJATELMA

Syksy oli tulollaan Pirttikosken kulumillekin vuonna 2011. Maaseudun asukas oli oppinut huomioimaan poikkeavat liikkujat kotikulmillaan. Varsinkin sivutielle menijät ilmoitettiin pirtin sisältä ikkunasta katsellen ja haukuen. Jos verhot olivat kiinni, niin pikkuisen dogi nosti lörypöhuulta ja päästi äänen kuitenkin.

Siihen malliin liikkui erimallisia harmaita autoja, että siihen jo kiinnitti huomiota.

Mikä lie firma, kun kirjaimia kyljessä.

Pisti se ihmettelemään vuorotyöläisenkin mieltä, kun kodin liepeillä seisoj vähän väliä auto, milloin missäkin kohdassa ja vastapäisellä pysäkilläkin usein.

Ei vaikuttanut ketunpesän kävijöiltä, ei.

Nykymaailmassa kun eletään ja jos laittaa muistiin kirjaimet autojen kyljistä, saa hyvinkin pian tiedon mitä GTK tarkoittaa.

Samoihin aikoihin oli jo kuulunut juttua porauksista ja kairauksista ja näin ollen löytyi selitys Pirttikoskentien varteen ilmestyneille kepeille, joissa koodeja ja sininen nauha.

Villein huhu, jonka kuulin, oli arvokas löytö maanalta ja melko laaja alue valtauksineen tuosta kotini ohitse tien toista puolta aina Tammelan puolelle saakka.

Aina kannattaa pyrkiä selvittämään asioita itse, eikä heti uskoa juttuihin, niin olen huomannut tässä maailmassa.

Noh...kotitutkija selailee internettiä...GTK...Geologinen Tutkimus Keskus...ahaa....löytyy paljonkin ajankohtaista tietoa. Tunnetuin niistä Talvi-vaara, mutta lähialueilta löytyy loppuvuotta kohti tutkimustietoa yhä enempi. Missä on jo tehty löydöksiä ja millä paikakunnalla asiaa on viety virallisesti eteenpäin. Historiaakin löytyy ystävän avulla, joka ollut sellaisessa tilanteessa vuosia sitten, että uranikaivos on meinnannut häätää alueen asukkaat. Siellä asukkaat saivat jatkaa arkista elämäänsä. Yllättävää. Positiivista. Muu kerronta onkin pelkkää negatiivista asukkaita ajatellen. Tutkin sanoja uraaniton, geologiantutkimuskeskus, Talvivaara, Humppila, Valkeakoski, Tammela, kaivos-yhtiöt, kulta, litium ja paljon paljon muuta. Ja huonolta vaikuttaa, aina vain! Selviää mm. ettei maanomistajalla, asujalla ja paikalla, jota kodiksi kutsutaan, olekaan sananvaltaa suurissa asioissa.

Koska ”hajatelman” kirjoitelman teemana on pysytellä Pirttikoskella, en tee tästä teollista faktaa. Käyttämäni sa-

navalinnat eivät ole kaikilta osin muutettu ajankohtaisiksi ja teksti kertoo ajatuksista, eikä ole tiederaportti.

Loppuvuosi lähestyy, lumi peittää maan ja vuosikin vaihtuu. Uutiset kertovat Talvivaarasta ja Kaivoslaki muuttuu, uudistuu. Saan tietää usein milloin kotini kohdalla on auto poissa ollessamme. Kerran ne oli autonsa kanssa alatielläni ja kotiväen saapuessa se lähti pois, sekä toinen auto tuosta vastapäätä. Silloin ajattelin ”mitä helv...”. Helppo tulkita dogien käytöstä poissa ollessamme, kun valkenee että tiluksillamme liikutaan täysin ilman lupaa kotiväen poissa ollessa. Olen kaupunkilaissielu ja minulla

Dogit!

Tuosta jos oikaisisi asukkaan pensasaidan läpi.

on tietty etäisyys ihmisiin, joka tarkoittaa myös, että minun koptipihallani ei liiukskella ilman lupia. Pidän tietyt rajat ja jonkinlainen kunnioitus tulisi olla itsestäänselvyyks myös muillekin.

Sitten kuulen sattumalta, että ihmisiä on kutsuttu tiedotustilaisuuteen. Soitan eräälle kutsun saaneelle ja hän lukee sen minulle. Lopussa sanotaan, että tervetuloa maanomistajat, kyläläiset ja muut asiasta kiinnostuneet. Kuulun siis kutsuttuihin. Kappas. Että kutsu meneekin vain joillekin. Tilaisuudessa huomaa, että sieltä puuttuu paljon ihmisiä kyläitämme ja suurien tilojen omistajat ovat saaneet kutsun ja heiltä pyydetään puhelinnumeroita.

Kuulemme lyhyehkösti tautaa tutkimuskeskuksen töistä ja kivilajeista ja sitten itse asiaan, karttoihin ja suunnitelmiin. Periaatteesta joku on tarjottuun kahviin ja pullaan koskematta. Oikein.

Vaikka ei se mitään auta. Vettä yrittävät pitää tunnelmaa iloisena ja pahoittelevat, jos jonkun maalta on otettu näytettyä ilman lupaa. Näytteenottajille voi kuulemma mennä reippaasti rupattelemaan, kertovat kyllä aikeistaan.

Tilaisuuden jälkeen minulla on yhä liuta kysymyksiä, joten jatkan yhteydenpitoa GTK:n työntekijöihin ja he vastaavat kohteliaasti ja siirtelevät viestejäni kiltisti eteenpäin oikeille ihmisille. Selviää myös, että

Kuka ajelee tontillani?

muidenkin mailla on liikuttu, eikä maanomistaja ole tiennyt. Säännöistä on helppo puhua ja itse huomaa käytännössä, ettei mitkään 50 metrin säännöt koske omankaan kotitaloni kohdalla. En ole koskaan ymmärtänyt, että minun tehtävä on tiluksella mennä kysymään siellä liikkuvilta, että millä asioilla olette. Kuvittelin sen olevan toisinpäin, että tulijan tehtävä huijata, päivää saako tiellenne parkkeerata. Tai edes poistuesssa kerrottaisiin, millä asioilla on liikuttu, kun kotiväen nähdään palaavan. Huomautan, että omistamani maataplä ei ole suuri täällä maaseudulla ja ihan reippaalla äänellä huutelu kuuluu taatusti laidasta toiseen. Noh, ovatkin sittemmin kertoneet, että yleensä ihmiset töissä, kun tekevät tutkimuksia. Outo moraali. Minun mielestäni. Nyt tilanne on se, että ne kuusi lajia, jotka täältä löytyneet eli kulta, kupari, sinkki, litium, volframi ja tina ovat niin kiinnostavia, että vuonna 2012 tehdään vielä lisäporaukset. Jos tarvetta, niin asia etenee ministeriöön ja sitten mahdollisesti kaivosfirmoille.

Samalla kun Pirttikoskella hieman puuhastellaan, on Talvi-vaara aktiivisesti uutisissa. Surullista. Näen erään artikkelin siellä työskentelevästä ihmisestä, joka kertoi avoimesti asioita ja myöskin hänen asuinalueellaan oli tontti kairattu ympäriltä. Lainatakseni hänen sanojaan ilman lupaa; ”En minä kotoa-

Mitäs tikkuja?

ni hiljaa lähde. En minä lähde, kuin jänis haavalta.” Niinhän itsekin välillä ajattelen ja sitten välillä ajattelen, että lähdenhän minä. Minkä voin, jos taloni lunastavat, kun kerran ”polttopisteessä” asun, niin kuin GTK asian sanoo. Tai jos eivät lunasta, niin en kyllä ole se joka ikkunastaan lieteallasta katselee. Mielessäni heittelen jo hyvästejä kantarelleille, suppilovahveroille, rouskuille, lepakoille, lintulajeille, jotka ovat alueen rikkaus, lumikoille, ketuille, karhuille, ilveksille, peuroille, perhosille ja muille metsän möyrijoille sekä kotitilukselle, jonka piti olla ”Stadilaisen maaseutuparatiisi”. Mikäli kauhuskenaarioni toteutuu, niin minä en toivottavasti ole täällä tulevaisuudessa katsomassa,

kun ensimmäiset räjäytykset alkavat ja Muulinjärvi vapi-see. Valitsen uuden kotini ehkä GTK: tutkimuskartan avulla hiljaiselta, syrjäseudulta kenties ja kauhistelen kuinka jylhiksi voi Pirttikosken maisemat vielä muuttua tulevaisuudessa. Ei kuulu pöllöjen huhuilua, ei löydy liito-oravia ja alueen rikas linnustokin etsii paikkaa muualta. Tai kuolee tänne. Niin kuin ehkä kotiveijari-lumikkonikin. Teen ehkä tulevaisuudessa retken tänne ketunpesille ja surullisena ihmettelen, kuinka raha haisee!

S.S.S.

JK! Nähtäväksi jää, kuinka käy. Jos käy hyvä tuuri, niin täällä ei tapahdu mitään :) !

20 v. TALKOO- MARATON

Ellettiin v. 1992 ja Pirttikoskelaisten tehtäväksi tuli järjestää Kalvola-päivien yhteydessä ns. kyläpäivätapahtuma, jossa kylä esittäytyi muualta tulleille vierailleen. Ohjelmaa siis piti keksiä ja yksi vaihtoehto oli kyläläisten oma näytelmä. Siinä oli lähtölaukaus Pirttikosken kesäteatterille. Olen kyseisen tarinan vuosien saatossa jo niin monta kertaa ja niin monelle eri medialle kertonut, että sitä ei liene tässä muistelossa ole tarpeen toistaa. Aikaa on siis vierähtänyt ja 20 eri näytelmää on saanut Pirttikoskella ensi-iltansa. Yleisöä on käynyt likemmäs satatuhatta (kertaennätys muistaakseni 1072 katsojaa) ja mikäli hyvin käy kuluvana kesänä tuo 100000 merkkipaalu ylittyy. Näyttelijän töissä on vierailut lähes 150 eri henkilöä. Näyttelijöinä ovat olleet myös hevonen, lehmämulli, pari koiraa ja pieni Linda-possu, joka olikin eläin-näyttelijöistä ehdottomasti se kaikkein haasteellisin ohjattava. Esiintymässä on käyty myös muualla: alkuun pari kertaa Iittalassa v.92 sekä 93, vierailimme myös karjalaisilla suvijuhlilla Hämeenlinnan kesäteatterin lavalla v. 96, sekä unohtumattomalla turneella Kanadassa, jossa kävimme 11 näyttelijän joukolla v. 98. Tapanani on aina ollut, että kirjoitan joka kesäksi uuden näytelmän. Näin onkin ollut aina paitsi v. 96 sekä nyt kuluvana kesänä, sillä ajattelin vuosi sitten, että olisi kiva mennä yksi talvi ilman, että tarvitsisi pähkäillä otsa kurtussa seuraavan kesän näytelmän aihetta. Teatterillamme on ollut myös yksi talvinäytelmä v.93 paikallisella maamies-seurantalolla. Kamiinalämmityksestä ja pakkaskeleistä johtuen harjoitusolot olivat melko koleat ja ohjaajan eturauhanen olikin sitä mieltä, että talviesitykset saisivat jäädä siihen yhteen ja niin myös jäivät. - Paljon on siis vuosien varrella sattunut ja tapahtunut. Onko mikään sitten muuttunut? Voi sanoa, että on ja paljonkin. Esityspaikka oli alkuun koulun asuntolarakennuksen pihamaa, sitten parina vuotena koulun kenttä, jonka jälkeen siirryttiinkin nykyiselle paikalle lintutornin viereiseen rinteeseen. Rinteessä oli alkuun pukkien varassa olevat lankkuperkit ja ainoastaan takaseinällä varustettu näyttämötasanne. Omasta äänentoistolaitteistosta ei ollut tietoaakaan. Pikkuhiljaa olemme hommaa parannelleet, että nykyisellään katsomo vetää lähes 1000 katsojaa istumapaikoille, joista myös näkee sekä kuulee esityksen. Näyttämö on osittain katettu ja yksi osa siitä on kääntyvä. Miltei joka vuosi olemme ainakin pientä parannusta pyrkineet tekemään. Parivuotta sitten teimme parkkitilaa lisää, viime vuonna makkaranmyyjille katoksen ja nyt kuluneena keväänä tasoitimme katsomon yläpuolista tilaa ajamalla sinne 40-50 kuutiota murskesoraa. Muutoksia on tapahtunut myös näyttelijäkaartin suhteen. Aloittaessamme näyttelijät, kuten myös muu talkooväki koostuivat miltei yksinomaan Pirttikosken ja sen lähiseudun ihmisistä. Nykyisin porukkaa tulee harjoituksiin 40-60 km matkan takaa. Siitä näyttelijäjoukosta, joka oli mukana aloittaessamme, on tänä kesänä remmissä 4 urhoollista (kaikki miespuolisia). - Hauska juttu sinänsä, että eniten joukosta on vaihtunut juuri tuo naisväki. Ilmeisesti se johtuu meistä miehistä. Sellaisia, jotka ovat olleet näyttämöllä joka ikinen kesä löytyy kaksi ja he ovat Haapasen Jukka sekä Heinin Pekka. Tässä on tällainen pintapuolinen raapaisu talkoomatkaltaamme. - Niin, viime kesänä allekirjoittanut uhosi, että 95% varmuudella nyt saa näytelmien kirjoittaminen riittää. Nyt olen kuitenkin kallistumassa hiljalleen tuon 5% kannalle. Tämän Mäkisen Jussin tarinan halusin ottaa uudelleen esitettäväksi näin juhluvuotena sen vuoksi, että se on jostain kumman syystä ollut minulle näistä näytelmistäni se rakkain lapsi. Nyt sitä uudelleen harjoitellessamme olen kyllä huomannut, että aika lailla rauhallisemmin etenevä juonenkehittely siinä on, mitä viime vuosien jutuissani. Tähän tiettyyn nopeaan rytmytykseen olen viime näytelmissäni pyrkinyt tarkoituksella jo senkin vuoksi, että koko maailman meno ja rytmi on nopeampi sykkeistä, kuin vielä 15 vuotta sitten. Olemme kärsimättömämpiä mitä ennen, kaikki pitää saada nopeammin, kuin ennen, kaikkea pitää saada enemmän, kuin ennen ja kaikki ennen kaikkea pienemmällä vaivalla, kuin ennen. Ehkä juuri siksi tämä Mäkisen Jussin elämän asenne ja pohdiskelu on paikallaan vielä v. 2012. - Paluu vielä tuohon otsikkoon. Avainsana talkoomaratonissamme on ehdottomasti ollut KÄRSIVÄLLISYYS!

Hyvää kesää kaikille ja kärsivällisyyttä
tv. *Holtisen Seppo*

**"Mää Makkonen ja 60-luku",
vuosi 2011**

Esityksiä oli 12 ja katsojia oli
huimat 6923.

**"Aikuisten oikeesti globaaleja",
vuosi 2005**

Esityksiä 8 ja katsojia 4053.

**"Kokkinen kriisissä",
vuosi 1998**

Hieman alle 2500 katsojaa sai nauttia musiikkipitoisesta komediasta. Kesän ISO-juttu oli se, että 11 näyttelijäämme suoritti esiintymismatkan Kanadaan sikäläisten suomalaissiirtolaisten keskuuteen. Esitimme menestyskekkäästi Mäkisen Jussi ja matalin totuus -näytelmää, Juuret Suomessa -festivaaleilla Thunder Bayssa ja Torontossa. Samaisena kesänä rakennutettiin näyttämölle katto, jonka suunnitteli Raimo Majjala.

"Sankareita ja Sponsoreita", vuosi 2010
Esityksiä oli 12 ja katsojia oli huimat 6304.

**"Hyh, hyh - sanoi Hyyskämäalari",
vuosi 2004**

Esityksiä 8 ja katsojia 4998. Syntyi myös yhden esityksen yleisöennätys 927 ja lisäpenkkejä tarvittiin taas.

**"Mäkisen Jussi ja matalin totuus",
vuosi 1997**

Pirttikosken koulun mäellä esitetty näytelmä keräsi yli 2000 katsojaa. Holttinen väsäili tähän näytelmään ensimmäisen biisinsä "Anna tuulen puhalttaa", ja siksi tämä on ehkä jäänyt hänelle itselleen kaikkein rakkaimmaksi kirjoittamistaan näytelmistä.

Uusintoja: "Kosmonautti Tuomaisen pakkolasku Niinkujen maahan" ja "Evakkoja Eurolandiassa", vuosi 1996

Kulunut kesä on ainoa teatterihistorian aikana, kun ei ole harjoiteltu täysin uutta näytelmää. 1993 vuoden näytelmä, Kosmonautti Tuomaisen pakkolasku Niinkujen maahan esitettiin uudestaan n. 1500:lle katsojalle ja Evakkoja Eurolandiassa esitettiin kolmesti Hämeenlinnassa Karjalaisten juhlissa, joten harjoittelemista silti riitti.

"Leväperäisiä pilvibongareita", vuosi 1995
Esityksiä oli 12 ja katsojia oli huimat 6304.

"Ruusunpunaisten", vuosi 1995

Jälleen rikottiin ihmissääntöjä, ja komedian siitä lähtien. Katsomoa laajennettiin paikalla ja äänenkatsomoon maksettiin lisätuoleja). Eksitettiin kahdesti.

"Evakkoja Eurolandiassa", vuosi 1996

Pirttikosken kesäteatterin uuden esityspaikan rakentamisella raivattiin lintutornin juurelta varustettu takapiha. Rinteen seuran rinteessä on penkit haapapuu- ja yli 200:lle katsojalle. Eurolandiassa on menestyskekkäästi. Esityskertoja on ollut esitys oli tehty Karjalaisten suvijuhlilla seuraavana kesänä.

LÄHILIHA

Syksyisenä päivänä vuonna 2011 löytyi Narikalta, metsästysseuran lahtivajan pihasta muutama mies ja savuava pieni tönö. Kyseessä ei suinkaan ollut tuhopolttajat ja kota, vaan pieni joukko asiantuntevia savupalvaajia sekä savupalvaamo. Erkki ja Risto olivat edellisessä talvena tuoneet traktorin ja jalaksien avustuksella paikalle Alanteen Jarin rakentaman laitoksen, jollaista harvoin pääsee näkemään.

Työtä riitti hommassa monenlaista, sillä lämmittäminen ja palvaaminen oli

tarkkaa puuhaa. Lämmön piti pysyä kaiken aikaa hiukan yli +80 asteessa, optimaalinen lämpötila on +82 astetta. Kiukaassa poltettiin katajanoksia, omenapuuta ja märkää leppää, jotka kaikki savuavat hyvin, mutta eivät pala. Poltettavia lisäiltiin pikkuhiljaa. Kiukaan päällä oli leppälastuja, joita joku paikalla olijoista aina tarpeen tullen veisteli. Paikalla oli myös ympäri vuorokauden vartio, jotta lämpötila pysyi (tai ainakin piti pysyä) tasaisena, sillä savupalvaus kestää yli 30 tuntia.

Ja se liha! Oli hirveä, peuraa, sikaa ja jopa sonnin lihaa, arviolta yhteensä ainakin 60kg. Ylätasolla riippui kymmenen eri perheen parikymmentä liharullaa, joita oli etukäteen suolattu pari päivää. Odottaminen ja tarkka työ tuotti tulosta ja lähiliha oli seuraavana päivänä valmista. Kyllä täällä osataan!

Tervehdys Länsi-Kalvolan metsästysseuralta

Kesäkuussa 2011 talkoitiin KaNu -loukuja 17 kappaletta. Loukuilla saatiin tehokkaasti harvennettua runsastunutta supikantaa. Sorsa- ja kanalintu poikueet kiittävät riistanhoitotoimenpiteistä.

Lauantaina 15.10. alkoi hirvijahti ja alkutalven aikana saimme kaikki 11 lupaa käytettyä. Sunnuntaina 16.10. järjestimme yhdessä Pirttikosken Koulun Kummit Ry:n kanssa kyläläisille mahdollisuuden osallistua hirvijahtiin ajohenkilöinä ja/tai paistaa makkaraa ja nauttia nokipannukahvista sekä mehusta metsästyskodallamme. Päivä tarjosi riemukkaita elämyksiä luonnon helmassa.

Valkohäntäpeuroja pyydettiin viimevuosia maltillisemmin kannan paikottaisen romahtamisen vuoksi. Syyksi epäilemme metsästyksen ja runsastuneen ilveskannan yhteisvaikutusta paikallisiin valkohäntäpeura talvikantoihin. Peurojen talviruokintaa jatkettiin edellisvuosien malliin.

Anoimme ja saimme kaksi poikkeuslupaa ilveksen pyyntiin ja molemmat luvat tuli käytettyä.

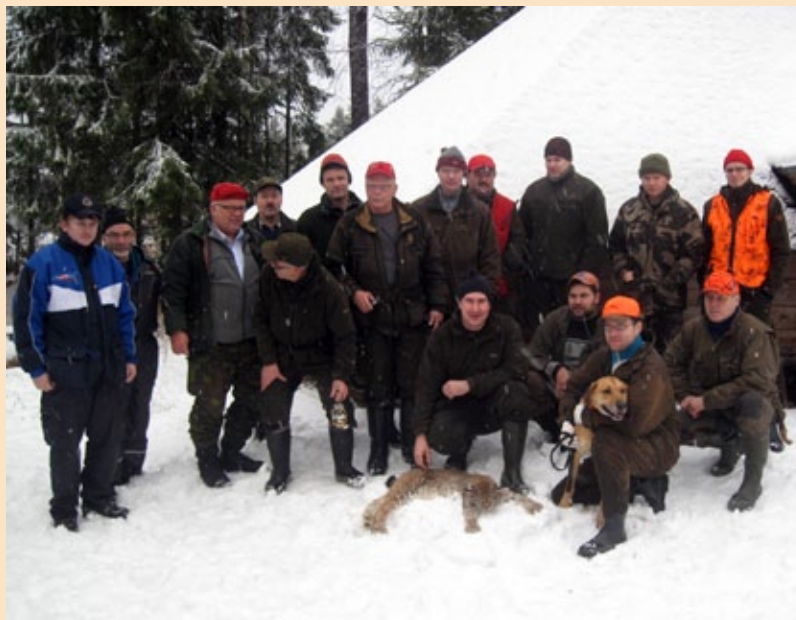
Erinäisiä kosteikkoprojekteja on tullut vuoden aikana lisää ja niillä saadaan parannettua vedenlaatua ja sorsalintujen elinympäristöjä entisestään.

Lahtivajan etuosaan rakennetaan talkoilla katos ja ensimmäistä sähkövinssiä korotetaan hieman, jotta hirvi mahtuu siinä hyvin roikkumaan sitä käsiteltäessä. Pui- sia hirvitorneja rakennetaan muutama ja ne viedään maastoon lisäämään metsästyspahtuman turvallisuutta.

Hyvää kesää ja mukavia elämyksiä luonnon parissa.

T. Juhani Törmänen

Länsi-Kalvolan metsästys seuran varapj.

Kyläkerhon kuulumisia

Kyläkerho startasi taas kesän jälkeen keskiviikkona 17.8.2011. Halloween juhlia juhlittiin koulun puolella 29.10.11 lauantaina. Alkuillasta oli lapsille tarjolla mm. karpäspullaa, matoboolia, sormia ja silmämunia. Ohjelmassa disco ja pientä kisailuohjelmaa. Loppuilta jatkui aikuisten halloween juhlin. 11.11.11 vietettiin Isien iltaa kyläkerholla. 30.11.11 kerho kävi makkarapaistoretkellä hirvimiesten kodalla. Joulupukkikin kerkesi kiireiltään vierailemaan vuoden viimeisenä kerhopäivänä kerhossa. Vuodenvaihteen jälkeen kerho jatkui 11.1.12. Kerhon kevätretki suuntautui tänävuonna Ideaparkin Megahoploppiin. Mukana retkellä oli 8 aikuista ja 16 lasta. Perinteistä Äitien iltaa vietettiin kerholla 11.5.12.

Kyläkerho jatkuu taas syksyllä 15.8.12 klo.9.-11.30. Kerhossa askarrellaan, leikitään, rupertellaan. Kerhossa tarjotaan ruokaa, yleensä keitto tai laatikko ruokaa ja jälkiruuaksi kahvit pullan kera. Jokainen kerhossa käyvä on tehnyt mahdollisuuksien ja jaksamisensa mukaan jollekin kerhokerralle ruokaa taikka on leiponut jotain kahvin kanssa.

Halloween-juhlat

Megahoplopissa vauhtia riitti!

Pirttikoskella kasvaa kilttejä lapsia -totesi Joulupukki

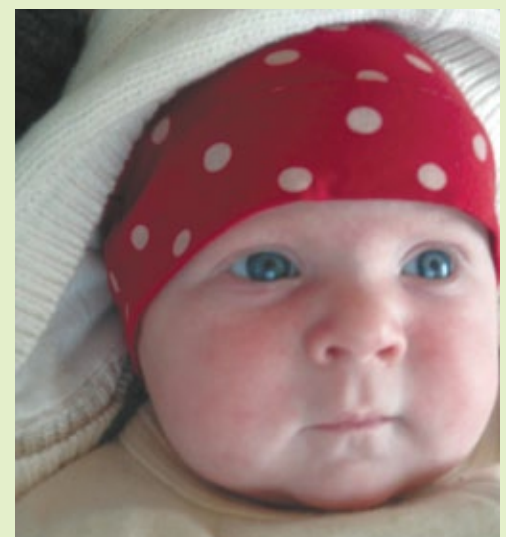
Metsä- kulmille vuoden aikana syntyneitä

Elisa Ahtosaari ja Mikko Alhainen saivat toisen tyttären 21.6.2011. Alli Alhainen.

Auli Kartanolle ja Mika Hannulle saapui kerralla tuplaonni 23.9.2011. Kalle ja Kaisla Hannu.

Susanna ja Henri Lehtonen saivat kolmannen lapsensa 10.2.2012. Elsa Lehtonen

Marika Taskila ja Juhani Mäkelä saivat kolmannen tyttären 28.5.2012. Tuoreimmalla tulokkaalla ei vielä lehden painoon mennessä ollut nimeä. Vauva Taskila

Entä jos...

Vaalit oli ja meni. Ei ollut vielä toisen jytlyn aika, mutta lopputulos oli kuitenkin kirkkaasti parempi, kuin se toinen, karmaiseva vaihtoehto. Vähintäänkin hämmäntävää vaalien toisen kierroksen edetessä oli se, että aina ei Paroni parka ollut likimainkaan varma onko kyseessä presidentinvaalit vai äänestetäänkö tässä ihmisten suvaitsevaisuudesta. Muunmuassa jotkut eturivin muusikkomme ja muu taiteilijakaartimme Haaviston joukoissa muisti kyllä toittotaa suomalaisten lisääntyntä suvaitsevaisuutta. Itse ehdokkaan kiistatottomat aikaansaannokset etenkin ulkopoliitikassa jäivät näin monesti taka-alalle. Saimme kuitenkin pitkästä ajasta edustavan näköisen presidenttiparin. Katselin televisiouutisista heidän ensimmäistä valtiovierailuaan, joka perinteitä kunnioittaen suuntautui Ruotsiin.

Ylpeänä katsoin, kun Sauli ja Jenni, kuningaspari sekä Victoria ja Daniel tervehtivät luontevasti paikalle tulleita kansalaisia. Ei saa**na, ajattelin. Entä jos Saulin ja Jennin sijaan siellä olisi käsi-kädessä vienosti vilkutellen seisseet Pekka ja Antonio? Siis Pekka ja Antonio, mittailin mielessäni. Pekka ja Liisa kyllä mutta Pekka ja Antonio... Tuskin ihan lähitulevaisuudessa.

Cajana cajana ja hyvää kesää kaikille!
Pirttikosken Paroni

WANTED

Kotkajärven kyläkirjassa julkaistu kuvateksti arvelee esittävän Vahteriston isäntäväkeä.

He olivat isäni isovanhemmat ja osa Kotkajärven ja Pirttikosken kylien historiaa.

Omistatko alkuperäisen kuvan ja haluat lainata sitä kopioitavaksi?

Soittaisitko numeroon 03 - 6722 316 tai 0400 599 488 Erkki

PALKKIO

Vinkki viinimarjapensaan tukemiseksi

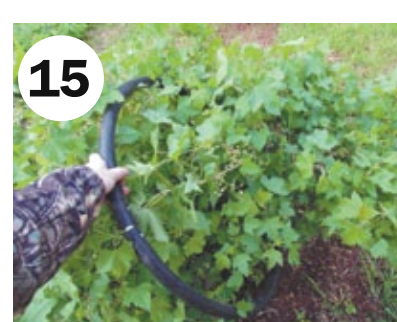
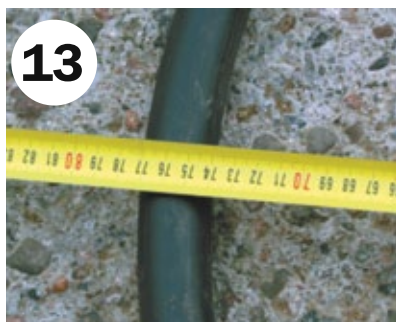
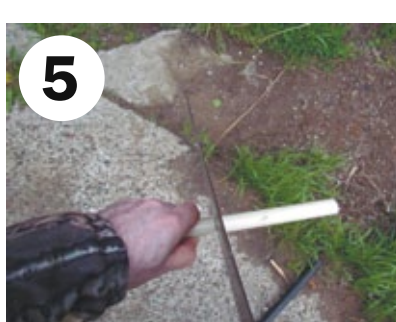
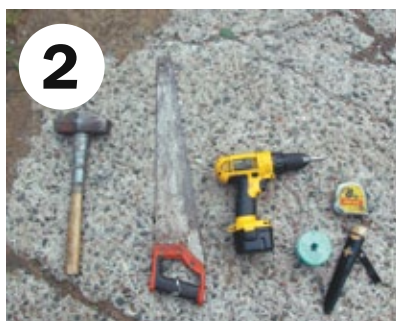
Roikkuvatko mustaviinimarjapensaat oksat maata vasten? Onko varastoissasi pari metriä mustaa vesiputkea ja pätkä sähköjohtoputkea? Voit tehdä kätevän pensastuen vähällä vaivalla.

Tarvitset seuraavia työkaluja: leika tai kirves, käsisaha, akkuporakone ruuvikärjellä ja ruuveja, kestävää narua, mittanauha ja puukko.

Materiaalit: 230 cm pitkä musta-muovinen vesiputki halk. 31 mm. 15 cm pitkä muovinen sähkömiehen putki halk 18 mm tai vastaava. 80 cm pitkä 2x2 tuuman tolppa jonka toisen pään olet teroittanut kirveellä teräväksi.

Kokoaminen: Pujota puolet pienemmän putken mitasta isomman putken sisään. Kiinnitä yhdellä ruuvilla putket toisiinsa. Taivuta musta putki ympyrän muotoon ja pujota pienemmän putken näkyvissä oleva pää mustaan putkeen. Kiinnitä yhdellä ruuvilla putket toisiinsa. Nyt sinulla on halkaisijaltaan noin 77 cm putkivanne.

Pensaaseen asennus: Pujota putkivanne oksia varoen pensaan juurelle siten että oksat jäävät putken yläpuolelle. Etsi pensaan keskikohta ja lyö lekalla/kirveen hamaralla pensasta varoen 2x2" tolppa maahan siten että maan pinnalle jää noin 50 cm tolppaa. Pora ruuvi puoliksi tolpan yläpään sisään. Mittaa narua noin 3 metriä. Sido naru putkivanteeseen ja nosta vanne haluamallesi korkeudelle ja kieräytä naru pari kertaa tolpan päässä olevan ruuvin ympäri. Vie narun vapaa pää noin kolmanneksen eteenpäin ensimmäisestä narusta putkivanteen kehällä ja tee solmu putken ympärille. Tuo jäljelle jäänyt naru samaa reittiä takaisin ja kieräytä naru pari kertaa tolpan päässä olevan ruuvin ympäri. Vie narun vapaa pää taas noin kolmanneksen eteenpäin toisesta narusta putkivanteen kehällä ja tee solmu putken ympärille. Nyt putkivanne muistuttaa ylhäältä katsoen Mersun merkkiä. Voit hienosäätää putkivanteen korkeutta nostamalla vanne ja kierittämällä löystyneen narun tolpan päässä olevan ruuvin ympärille. Valmista tuli ja tämän pensastuen jalat eivät ole tiellä nurmikko leikatessa kuten useat muut kaupalliset pensastuet!

Greetings from Canada Terveiset Kanadasta

Many stories started, "When we were kids" or "When I was in the army." Times were different when my dad grew up. Much change can happen in over fifty years. From Pirttikoski, Finland to Vancouver, Canada, it would have been quite a contrast.

Monet tarinat alkavat sanoilla "Kun olimme lapsia" tai "Kun olin armeijassa." Ajat olivat erilaiset silloin kun isäni varttui aikuiseksi. Yli 50 vuoteen mahtuu paljon muutoksia. Muutto Pirttikoskelta, Suomesta Vancouveriin, Kanadaan, siinä lieene ollut melkoinen ero.

As a boy, I often heard that I'd be sent to the Finnish army once finished my school. "It's where boys become men." Having graduated, it didn't happen and became somewhat of a joke. The years passed and the curiosity grew. Other Finnish-Canadians and Finns shared their army tales. At least in Vancouver, if you meet one Finn, you will meet more.

Poikasena usein kuulin sanottavan että minut lähetetään opiskelujeni jälkeen Suomeen armeijaan.

"Siellä pojista tehdään miehiä" Valmistauduttuani Suomen armeijaan meno ei kuitenkaan toteutunut ja aloinkin pitää siitä lähinnä viitsinä. Vuodet kuluivat ja uteliaisuuteni kasvoi. Muut Suomen-Kanadalaiset ja suomalaiset kertoivat heidän armeija aikaisia tarinoitaan. Ainakin Vancouverissa, jos tapaat yhdenkin suomalaisen, tapaat niitä pian useammankin.

Summer 2010, I received an email from a friend asking the question, "How about you stop shooting water and we go shoot guns?!" (I had been working as a forest fire fighter at the time.) Why not? It's now or never! Phone calls were made and messages sent. The reply stated that we did not have to do our service. We informed them that we 'want' to. The official piece of paper eventually came in the mail.

Kesällä 2010 sain sähköpostia ystävältäni joka kysyi "Mitäpä jos lakkaisit ampumasta vedellä ja me mentäisiin ampumaan oikeilla aseilla?!" (olin siihen aikaan töissä metsäpalojen sammutus yksikössä.)

Miksi ei? Nyt tai ei koskaan! Puheluita soitettiin ja sähköposteja lähetettiin. Vastauksena tuli ettei meidän tarvitse suorittaa asevelvollisuuttamme. Me taas vastasimme, että me haluamme suorittaa sen. Lopulta virallinen kutsunta kirje saapui postitse.

From the plane window, it looked like we were landing at the North Pole. My first time to Finland, January 2011, my uncle met me at the airport. We drove back to Turku in the dark, through the snow. My sana-kirja was in my pocket, it was game on! A new and exciting adventure had begun, mixed with feelings of nerves not knowing what to expect.

Lentokoneen ikkunasta katsottuna näytti siltä kuin olisimme laskeutuneet pohjoisnavalle. Ensikerrallani Suomessa, tammikuussa 2011, setäni tuli minua lentokentälle vastaan. Ajoimme Turkuun pimeässä ja läpi lumisateen. Sanakirja taskussani olin valmis aloittamaan uuden ja jännittävän seikkailuni tietämättä tarkasti mikä minua oikein odottaisi.

We grew up with some of the Finnish culture at home in Canada--sauna, pulla, lakritsi, Joulutraditions, villa sukat... For the next seven months I learned what describes Finland--kylmyys, koskenkorva, makeiset, khavi, mokki, hyttynen, Vappu, Juhannas, kesa, ralli, jaakiekkoi, kaunis naisten...

Vartuimme Kanadassa muutamissa suomen kulttuurin vaalivissa kodeissa. – Sauna, pulla, lakritsi, Jouluperinteet, villasukkat... Seuraavien seitsemän kuukauden aikana opin millä sanoilla Suomea voi määritellä: - kylmyys, Koskenkorva, makeiset, kahvi, mokki, hyttynen, Vappu, Juhannas, kesa, ralli, jaakiekkoi, kaunis naisten...

Knowing few Finnish words, it took me about five minutes to realize the army time was not going to be easy. Thankfully, many can and are willing to speak English. "Antekski, en ymmärrä, puhutko Englantia?!" These became favourite words.

Muutaman suomen sanan osaavana minulta meni noin viisi minuuttia havaita että armeijan käyn-

tini ei tulisi olemaan helpoaa. Kiitollisena havaitsin että useimmat osasivat ja halusivat puhua englantia. "Antekski, en ymmärrä, puhutko Englantia?!" - näistä tuli lempiasanojani.

Running the cooper test during the first week, I did not know what the word 'seis' meant. Like most languages, you learn the bad words first. When you hear those, you know you did something wrong. Sometimes you can fix it, other times you just learn. I followed everyone for the better part of six months. Good friends helped to translate. They learned more English, and I learned some Finnish. Although not always at the time, looking back now I can appreciate the experience. I love camping, but the camping the army does is not something you do for fun. Free weekends were spent travelling, meeting friends and family--Helsinki, Jyväskylä, Rovaniemi, Hameenlinna... TJ nolla remains one of the best memories!

Juostessani Cooperin testiä, ensimmäisellä viikolla, en tiennyt mitä sana 'seis' tarkoittaa. Useimmista vieraista kielistä opitaan rumat sanat ensin. Kun kuulet sellaisia sanoja, tiedät että jotain on mennyt pieleen. Joskus voit asian korjata, toisinaan voit ottaa vain opiksi. Seurasin mitä muut tekivät noin puolen vuoden ajan. Hyvät ystäväni auttoivat käännöstyössä. Heidän englannin kielentaitonsa karttui ja minä opin muutamia suomen sanoja. Jälkeenpäin osaan jo arvostaa sitä kokemusta vaikkei se juuri silloin tuntunut kovin mukavalta. Pidän telttailusta, mutta armeijassa telttailusta on huvi kaukana. Vapaat viikonloput vietin matkustellen, tapaillen ystäviäni ja perhettäni. – Helsinki, Jyväskylä, Rovaniemi, Hameenlinna... TJ nolla on yksi mieluisimmistani muistoistani.

It seems that Finns know how to work hard and when to relax. The beautiful summer is best spent with a sauna beside a lake. My imagination had painted a reasonably accurate picture of the country from the stories and photos. Spending some time around Iittala, I saw the area around where my dad spent his early years. The same buildings from the photos taken so many years ago still stood. Family invited me to watch the Pirttikoski kesäteatteri played by the town's people. Friends helped translate parts, and through the actions and words, other parts were understood.

Näyttää siltä että suomalaiset tietävät miten työskennellään kovasti ja milloin rentoudutaan. Kaunista kesää on parasta viettää saunomalla järven rannalla. Mielikuvitukseni on maalannut aika tarkkoja mielikuvia maasta tarinoita ja kuvia apuna käyttäen. Viettäessäni jonkin aikaa Iittalan lähistöllä, näin isäni lapsuuden kotipaikan. Samat rakennukset, joita olin nähnyt vanhoissa kuvissa, seisivat yhä paikoillaan. Perhe kutsui minut katsomaan kyläläisille esitettävää Pirttikosken Kesäteatteria. Kaverini auttoivat kääntämään joitain osia kohtauksista ja osa oli ymmärrettävissä eleiden ja sanojen avulla.

Visiting Vetelli, Finland, again I traded more imagination for experience to see where my mother's parents were raised. I feel as if I saw and experienced more of Finland during my stay then I have of Canada my entire life. Today, it would be tough to understand why someone would want to leave that relaxed and peaceful country. A place I could live, but for now, Vancouver and its mountains are what I call 'home'.

Vieraillessani Vetelissä, Suomessa, jälleen käytiin mielikuvitustani kuvitellessani kuinka äitini vanhempani olivat siellä kasvaneet. Tuntui kuin olisi nähnyt ja kokenut Suomen vierailullani enemmän kuin koko elinaikani Kanadassa. Tänään, voi olla vaikeaa ymmärtää miksi joku haluaisi muuttaa pois niin rentouttavasta ja rauhallisesta maasta. Paikka jossa voisin elää, mutta nyt, Vancouver ja sen vuoret ovat kotini.

Tapahtumakalenteri 2012

Kesäkuu	
pe 22.6.	Juhannuksen aattoiltana nostetaan siniristilippu salkoonsa Rimminkaassa klo 18:00
la 23.6.	Juhannuskirkko Rimmin rukoushuoneessa klo 12:00
la 23.6.	Juhannuksen lentopallo-ottelu Rimminkaaren kentällä klo 15:00 Mökkiläiset vs. alkuasukkaat
su 24.6.	Kesälomalaisten kirkkopyhä ja ehtoollinen Kalvolan kirkossa klo 10.00
la 30.6.	Kyläläisten kesäretkireisteily Vanajan selällä. Ilmoittautumiset Sirkulle viim. 24.6. järj. Pirttikosken Koulun Kummit Ry
Heinäkuu	
la 7.7.	Kesätanssit Pirttikosken pirtillä klo 20:00-01:00 buffetti liput 10 € järj. Pirttikosken Koulun Kummit Ry
la 7.7.	Kesän hupipäivä Rimminkaaren kentällä klo 12:00
su 8.7.	Metsämessu Saarnakivellä klo 12:00
su 15.7.	Ehtoollisjumalanpalvelus Rimmin rukoushuoneessa klo 12:00
su 22.7.	Messu Perhon rukoushuoneella klo 13:00
pe 27.7.	20 v juhlaconsertti Pirttikosken Kesäteatterilla. klo 19:00. Kriisiorkesteri esiintyy. Solisteina S. Holttinen, Kerttuset ja Aki. Buffetti liput: aikuiset 5 € ja alle 12v. ilmaiseksi järj. Pirttikosken Koulun Kummit Ry.
la 28.7.	Patakankaan Nuorisoseuran 100-vuotisjuhlat Ns:n talolla. Kenttäpelit alkaen klo 16.00 Onnitteluiden vastaanotto klo 17:00 ja juhla alkaa klo 18:00. Tervetuloa!
su 29.7.	Kansanlaulukirkko sanajumalanpalveluksena Kalvolan kirkossa klo 10:00
Elokuu	
su 12.8.	Ehtoollisjumalanpalvelus Rimmin rukoushuoneessa klo 12:00
su 26.8.	Messu Perhon rukoushuoneella klo 13:00
Syyskuu	
su 16.9.	Messu Perhon rukoushuoneella klo 18:00
Joulukuu	

Kriisiorkesteri. Vas. Eero Kokkinen, Heikki Kokkinen, Pyry Kokkinen, Jarno Kokkinen

Pirttikosken kylätalo-info

Pirttikosken Koulun Kummit ry. vuokraa omistamaansa ja ylläpitämäänsä, yli satavuotiasta entistä koulurakennusta ja asuntolaa sekä kesä- että talvikäyttöön. Mahdollista on vuokrata iso huone, joka on erotettavissa kahdeksi erilliseksi tilaksi väliseinällä (entiset luokahuoneet) ja pieni näyttämö sekä kalustettu keittiö, jonka yhteydessä on pieni ruokailutila. Keittiöstä löytyy kaiken muun tarvittavan lisäksi astiasto 50 hengelle. Tiloihin mahtuva kokonaishenkilömäärä on 150 henkilöä. WC-tilat sijaitsevat läheisessä asuntolarakennuksessa. Piha-alueella on pysäköintitilaa riittävästi ja koulun mäellä sijaitsee maankuulu lintutorni sekä Pirttikosken Kesäteatterin näyttämö ja n. 1000 hengen katsomo. Pihalla on myös leikkikenttä lapsille. Asuntolarakennuksessa on päiväkotivarustus sekä kylätoimisto, josta löytyy PC, värilaser tulostin/kopiokone ja nettiyhteys.

Tiedustelut ja varaukset:
Talonmies Veikko Ahlsten 0400454822 /varaukset
Kummien sihteeri
Sirkku Hyytiäinen 0451209437 / tiedustelut
teatteri.info@gmail.com
lisätietoja www.pirttikoskenkoulunkummit.fi

Menestyvä Metsäkulma

10. vuosikerta

Kustantaja ja julkaisija:
Pirttikosken Koulun Kummit Ry.
www.pirttikoskenkoulunkummit.fi
teatteri.info@gmail.com

Toimitus:
Holttinen Seppo
Hyvärinen Teija
Lehtonen Susanna
Salas Sari
Törmänen Juhani

Kuvat:
Holttinen Seppo
Hyvärinen Teija
Laaksonen Jarkko
Lehtonen Susanna
Nelimarkka Juha
Salas Sari
Törmänen Juhani
arkisto

Taitto:
BestPress

Paino:
Pirkanmaan Lehtipaino Oy

Ruusut, risut sekä juttuvinkit voit lähettää toimituksen sähköpostiosoitteeseen: menestyvametsakulma@gmail.com